

[Hans Conrad Koefoed.]

til f. Eks. Landpostbude og Teglværksarbejdere. Jeg skal saamænd ikke misunde disse Folk den Mulighed, de derved faar, men vil dog gerne gøre opmærksom paa, at i det Udvalg, som var nedsat ved disse Loves Behandling i 1946, altsaa sidste Aar, var der Enighed om at indføre i Betænkningen, at disse Laan „fortrinsvis“ skulde ydes til Ansøgere, der havde direkte Tilknytning til Landbruget. Jeg skal ikke sige mere herom, men kun udtale Haabet om, at dette „fortrinsvis“ stadig maa have Gylighed.

Byggelaanene er forhøjet fra 12 000 Kr. til 13 000 Kr., naar det drejer sig om Landarbejdere, der selv bygger, og efter Kapitel VI, Byggeri for Landmandens Regning, har der fundet en Forhøjelse Sted fra 10 500 Kr. til 13.500 Kr. Jeg kan ikke se umiddelbart, hvad der kan berettige til i sidste Tilfælde at foretage en Forhøjelse, som er betydeligt større end i første, og som medfører som Slutresultat en Forskel i modsat Retning af den, man har i den bestaaende Lov.

Om de økonomiske Vilkaar for Landarbejderen synes jeg, at man har Lov til at sige, at de er favorable. Jordkøbslaanet, altsaa i Almindelighed 1 000 Kr., forrentes med 4 pCt. aarlig, det giver en Udgift aarlig paa 40 Kr. $\frac{3}{5}$ af Byggelaanet, det vil sige, naar man regner med Maksimum 13 000 Kr.; 7 800 Kr. er rentefri, men afdrages med 1 pCt. af Hovedstolen; altsaa 1 pCt. af 13 000 Kr. giver en aarlig Udgift paa 130 Kr. $\frac{2}{5}$ af Byggelaanet, det vil sige 5 200 Kr., forrentes, efter at de har været rentefri det første Aar, med 4 pCt.; det giver en aarlig Udgift paa 208 Kr. Lægger vi disse tre Tal sammen, faar vi — saaledes som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget — en aarlig Udgift paa 378 Kr. Lægger man dertil den lille Beskatning, der finder Sted af en saadan Ejendom, samt de ganske smaa Vedligeholdelsesudgifter, som der naturligt kun bliver paa saadanne nye Huse, vil det ses, at en Landarbejder, der bor i et saadant Hus, kommer til at sidde for en Husleje paa i hvert Fald ikke over 35 Kr. om Maaneden. Med de nuværende Fortjenester ved Landbrugsarbejdet skulde dette være let overkommeligt, og der kan derfor næppe indvendes noget imod, at man nu ophæver den i 1946 indførte Afdragsfrihed for $\frac{1}{5}$ af Laanet.

Jeg skal hermed atter en Gang paa

mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til Tingets Velvilje.

Chr. R. Christensen:

Paa samme Maade som Forslagene om Udstykning har været til Behandling i en Kommission, har ogsaa disse to Lovforslag om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet og om Udlaan til Landarbejderboliger, været behandlet i Kommissionen, og der er opnaaet Enighed ogsaa om disse Lovforslag, idet man fra alle Sider i det store og hele har kunnet tiltræde de Forslag, der her er forelagt. De har for saa vidt samme Opgave som Udstykningslovgivningen, nemlig at fremme Boligbyggeriet, at give bedre Boligforhold og at modvirke den Skævhed i Befolkningsudviklingen, som er opstaaet gennem hele dette Aarhundrede.

Som allerede nævnt af tidligere Ordførere indeholder Forslaget om Arbejderboliger paa Landet Bestemmelser vedrørende Ansøgnernes Kvalifikationer, Bestemmelser, hvori det bl. a. hedder, at den paagældende skal være beskæftiget ved normalt forefaldende Arbejde paa Landet. De behøver altsaa ikke nødvendigvis at være almindelige Landarbejdere, og i Bemærkningerne fastslaas det, at man i denne Forbindelse tænker paa Mejerister, Kontrolassistenter, Landpostbude, Teglværksarbejdere og andre, som ogsaa har Trang til Boliger og ikke er økonomisk bedre stillet end de egentlige Landbrugsarbejdere. Jeg er tilfreds med, at man har foreslaaet denne Udvidelse, idet man derved imødekommer en Trang ogsaa hos disse Mennesker. Det er imidlertid saaledes, at den almindelige Boliglovgivning tilsigter at lette Byggevanskelighederne og paa mange Maader i Tidens Løb vil gøre Behovet for disse Menneskers Vedkommende mindre, end det ellers vilde have været, og selv om man nu har taget disse Befolkningsgrupper med her, maa man ikke derigennem alvorligt skade den egentlige Landarbejderklasse. Dette har, efter hvad jeg har forstaaet, heller ikke været Meningen, idet Hovedopgaven maa være at hjælpe Landarbejderne og ogsaa at hjælpe Landbruget til den Arbejdskraft, der er nødvendig for at fremme vort Produktionsliv.

Afsnit IV handler om Opførelse af Boliger for Landmandens Regning. Dette Afsnit har ikke hidtil været brugt særlig meget, hvad der er ret naturligt, idet en væsentlig Part af Landbruget tidligere kun har beskæftiget unge. Dette Forhold er imidler-